

Sermons in Stones #17 vraag 2

The poetry of the feminine

16 December 1986 PM

Geliefde Osho,

Waarom ben ik zo in de war over devotie en afhankelijkheid? Ik voel in relaties een overweldigende devotie naar de ander, maar voel me dan zonder de ander afhankelijk en ongelukkig. Komen devotie en afhankelijkheid als twee kanten van dezelfde munt samen? De schoonheid van de piek van devotie geproefd hebbend, voel ik een aandrang daar altijd te willen wonen. Is afhankelijkheid het dal van de piek van devotie, en als zodanig te accepteren?

De vraag laat één ding duidelijk zien, en dat is dat je niet weet wat devotie is. Het gevoel van afhankelijkheid en devotie kunnen niet samen bestaan. Het gevoel van afhankelijk komt in je naar boven wanneer iemand een subtiele slavernij opdringt, bijzonder psychologisch en spiritueel. Dan doet het pijn, want dit zijn de gebieden van vrijheid; niemand kan ze op een ander forceren.

Devotie is een bloem van een andere wereld. Het is je niet geforceerd. Devotie is totaal jouw daad. Iemand die op de gitaar van je wezen heeft gespeeld heb je gehoor gegeven. Het is een liefdesaffaire, en liefde van de hoogste kwaliteit. Het kan geen afhankelijkheid voelen, omdat niemand je afhankelijk maakt. Het kan je ontspannen laten voelen, omdat je een hand heb gevonden en de warmte van een hand, en de liefde van een hand, en de kracht van de hand... hoewel het overal omheen donker is.

Deze hand te vinden, de meester te vinden, kun je relaxen. De reis is nu bijna over. -- ik herhaal-- De meester te hebben gevonden is de reis bijna over. En de meester kan je alleen maar met zijn liefde overladen -- er is geen sprake van enige macht - trip; je kunt geen afhankelijkheid voelen.

En je bent op elk moment vrij je devotie terug te nemen. Niemand behalve de ervaring van devotie zelf zal je tegen houden, want je hebt nog nooit zoveel sterren in je leven gekend. Je hebt nog nooit zoveel kleur in je leven gekend, je hebt nog nooit gedanst, je bent nog nooit in zo'n extase geweest dat de dans eruit ontstaat; niet omdat je kan dansen, niet uit een technische kennis. Extase brengt een dans die fris is, voorbij de techniek, voorbij leren.

Ik heb nog nooit van iemand gehoord die het punt van devotie heeft bereikt ooit is teruggevallen -- het is onmogelijk. Waarvoor zou je terugvallen? Wat heb je behalve ellende en duisternis achtergelaten? Hoe was je leven vóór devotie? -- niets dan hel.

Je vraag is alleen maar verstandelijk. Intellectueel, je dacht dat er in devotie afhankelijkheid moest zijn; je bent devotie, je moet gehoorzaam zijn. Maar er is een grote verrassing voor je ....De grootste meesters geven nooit bevelen. Dat behoort tot de laagste soort van leraren, niet meesters. Een meester creëert alleen maar een bepaald soort energieveld waarin je kunt veranderen, transformeren. Plotseling op een dag is je oude leven gedropt, als een slang die uit zijn oude vel kruipt. Hij kijkt niet eens om. Devotie zal je transformeren -- van een duizend en één afhankelijkheden in je leven naar een onafhankelijk individu. Devotie kan de deur worden tot de hoogst mogelijke vrijheid. Maar mensen raken in de problemen omdat ze altijd liever dan te experimenteren, nadenken. Experimenteer. Ervaar; dan zal je

vraag een realiteit in zich hebben. Je kunt een goed gesprek hebben over zulke vragen, maar die vragen zullen je op geen enkele manier helpen

Daarom vertelde ik je van het begin af aan dat je geen enkele ervaring met devotie hebt. Je kent alleen de ervaring van afhankelijkheid. Je hebt afhankelijkheid in liefde gevonden. Je hebt afhankelijkheid in vriendschap gevonden. Vroeg of laat zul je je in al je relatie gevangen voelen. In devotie zul je vrijheid vinden -- vrijheid niet alleen van duisternis, van dood, maar vrijheid van alles wat je tot nu toe hebt gekend -- zodat je in de frisse hemel kunt vliegen, de vreugde genietend, de extase van het nieuwe, van het onbekende, van het mysterieuze.